За останні 24 години

18:09 Апеляційна палата ВАКС залишила без змін запобіжний захід для Єрмака

17:45 «Я щось роблю» у мене щось виходить»: як Дмитро Петров роками захищає історичний Київ

17:20 На Миколаївщині патрульні відтягували зимого птаха, який пробувався на проїжджій частині

16:45 Погоди напередодні на дорогах: прогноз метеорологів Європи 2026 року

16:37 Московський суд заочно з під карти вудів вигнаних, з яких СБУ запустила дрони по росіянами

ЗАВАНТАЖИТИ ЩЕ

«Я щось роблю – у мене щось виходить»: як Дмитро Петров роками захищає історичний Київ

ОЛЕКСАНДР МАРТИНЮК · 10 жовтня 07:45

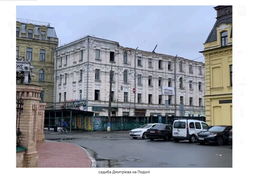
ПІДПИШІТЬСЯ НА НАС В GOOGLE ДОДАТИ ЗАРАЗ

У 2017 році Дмитро Петров, тоді студент третього курсу юридичного факультету, побачив, як невідомі розбирають дах історичного будинку на вулиці Хорива в Києві. Він викликав поліцію, але правоохоронці не приїхали. Тоді Петров пішов до місцевих мешканців, зібрав людей і разом із ними вирушив до райвідділу.

Будинок, який намагалися розібрати, був частиною садиби Дмитрієва на Подолі. Ця історія стала для Дмитра одним із перших масштабних досвідів захисту київської історичної спадщини.

«Знаєш розбудувати якусь історичну пам'ятку? А, я не юрист, точно!» – так він згадував свою реакцію на те, що відбувалося.

Петров написав заяву в поліцію, а потім почав домагатися офіційного захисту будівель. За його словами, активістам вдалося відстояти охоронний статус садиби, а згодом додати їй статус пам'ятки історії. Судова історія тривала близько шести років. У квітні 2023 року весь комплекс повернули в комунальну власність Києва.

садиба Дмитрієва на Подолі

Саме з таких історій поступово сформувалася діяльність Дмитра як пам'яткоохоронця. Петров став співзасновником спільноти «Цегла», волонтером ГО «Мала Рековація», а також радником депутатки Київради Ксенії Семененко. За кілька років він встиг долучитися до захисту садиби Барбана, пивоварні Шульца, «Каїтік Україна» та інших історичних будівель.

«У мене є генетична любов до міста»

Дмитро народився в Києві. Його батьки також кияни, а кілька поколінь родини жили на Вознесенському узвозі неподалік Подолу.

«У мене, напевно, є генетична любов до міста. Я народився в Києві, мої батьки кияни, кілька поколінь моєї родини жили на Вознесенському узвозі. Тому я завжди сприймав Київ як щось своє», – розповідав Петров в своєму інтерв'ю для The Village Україна.

За його словами, проблема збереження історичного Києва полягає не лише в окремих незакінених забудовах. На його думку, місту бракує системи, яка дозволила б швидко визначати цінність будівлі, контролювати її стан і ініціювати невідкладні роботи.

Одна із головних недолік – відсутність повного та зручного переліку історичних будівель. Перелік оцінював, що в Києві було близько 3 тисяч історичних споруд, однак статус пам'ятки мала лише приблизно третина.

Для забудовників це створює простір для маневру.

«Забудовник, коли рийчує будинок, зазвичай питає: "А де написано, що будинок історичний?" Тоді в біжу в найближчу хай'юню, беру фільтр і за 20 хвилин знаходжу рік побудови, архітектора й стиль», – пояснював активіст.

На його думку, такої ручної роботи взагалі не має бути. Інформація про історичні будинки повинна бути доступною в електронному вигляді, а правила роботи з історичною забудовою – зрозумілими не лише чиновникам чи профільним активістам, а й власникам нерухомості.

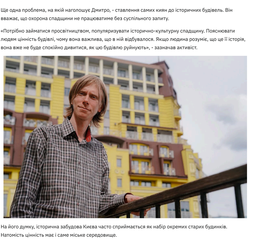
Шість проблем і шість рішень для Києва

У 2023 році Дмитро Петров спробував перейти від захисту окремих будинків до системних змін. Він подав свою кандидатуру на посаду керівника Департаменту охорони культурної спадщини КМДА і зустрівся з мером Віталієм Кличком.

«Я показав шість проблем і шість рішень. Підготував 12 картинок, щоб усе було максимально зрозуміло. Ми поговорили. На той момент мене не призначили, але запропонували допомагати з реалізацією реформи», – розповідав активіст.

Серед його пропозицій – єдиний дизайн-код для історичного середовища Києва, електронний перелік історичних будівель, чіткі правила охорони культурної спадщини, окрема служба моніторингу, міська програма збереження мозаїк та зміни до законодавства.

Перов вважає, що нинішня система занадто часто реагує вже після того, як будівлю почали руйнувати.

«Я не вірю, що ми зможемо зробити так, щоб у Києві взагалі більше ніколи не зносили жодного будинку. Будуть руйнувати. Але має бути служба, яка буде це бачити, прийжджати на місце і зупиняти незаконні роботи. Забирати інструменти, прибирати паркани, риштування. Повинна бути технічна можливість швидко реагувати», – говорив він.

Тобто, за його логікою, охорона спадщини не може обмежуватися лише статусами та документами. Потрібен постійний контроль за тим, що реально відбувається на вулицях.

«Потрібно займатися просвітництвом»

Ще одна проблема, на який наголошує Дмитро, – стравлення самих киян до історичних будівель. Він вважає, що охорона спадщини не працюватиме без суспільного запиту.

«Потрібно займатися просвітництвом, популяризувати історично-культурну спадщину. Пояснювати людям цінність будівель, чому вона важлива, що в ній відбувалося. Якщо людина розуміє, що ці 5 історій, вона вже не буде спокійно дивитися, як що будівлю руйнують», – зазначав активіст.

На його думку, історична забудова Києва часто сприймається як набір окремих старих будинків. Натомість цінність має і сама міське середовище.

Пуща-Водиця, мозаїки та будинки, які опинилися під загрозою

Одною з історій, якою Дмитро Петров займався, стала дерев'яна дача в Пуща-Водиці. Після пожежі петиції, яка набрала близько в тисяч голосів, Клинко доручив зберегти будівлю.

Перов нагадав знайти практичний спосіб її врятувати: зокрема, домогтися дозволу власнику власним коштом провести консервацію. Однак, за його словами, процес упирся в бюрократичні вимоги.

Він також виступав за окрему міську програму збереження київських мозаїк. На його думку, це частина місього середовища, яка так само потребує системного захисту.

Серед інших об'єктів, до яких він привертав увагу, – садиба Барбана, пивоварня Шульца, «Каїтік Україна», будинки на Андріївському узвозі та Володимирській.

садиба Барбан

Окремо Дмитро порушував питання забудови територій, пов'язаних із культурною спадщиною, зокрема Пирогова. У таких випадках, за його словами, проблема часто полягає не лише в конкретному будинку, а в тому, що місто втрачає цілісне історичне середовище.

«Держава - це той самий бізнес»

Дмитро Перов неодноразово наголошує: самих активістів для збереження міста недостатньо. Громадські ініціативи можуть привернути увагу, організувати мешканців, подати петицію чи звернення до суду, але системно охороняти спадщину має держава.

Він пропонує дивитися на державне управління практично - як на систему, яка повинна давати результат.

«Так і державі: це той самий бізнес, але не комерційний. Це такий громадсько-суспільний бізнес», - пояснював він свою позицію.

У цій моделі чиновник, на його думку, має не просто виконувати формальні процедури, а розумітн, який результат отримає місто.

«Я щось роблю – у мене щось виходить»

За роки роботи Перов не раз опинявся в ситуації, коли юридична процедура, петиція чи громадський протест ставали єдиним способом зупинити знищення будівлі.

При цьому він не вважає себе лідером, яка просто комунітує проблеми місто.

«Секрет мого успіху в вже озвучив: я щось роблю – у мене щось виходить», – казав він.

Побачивши проблему, Дмитро не чекає, поки нею займеться хтось інший: пише заяву, шукає документи, звертається до мешканців, що до чиновників, подає петицію або шукає юридичний механізм.

Але сам Петров вважає свої перемоги лише окремими епізодами. Якщо місто не змінить підхід до охорони спадщини, після одного врятованого будинку на його місці з'явиться інший, який доведеться захищати.

За матеріалами: /www.village.com.ua

Новини по темі: Забудова · Суд · Прокуратура · активіст · знесення архітектурних пам'яток · Історія Києва · Київ

Підписуйтеся на нас в соц. мережах

Статті по темі

СУСПІЛЬСТВО

Що має бути в домашній аптечці: готуємося до складної зими

СУСПІЛЬСТВО

Осінню вогуття та здоров'я стопи: як уникнути мозолів, тріщин та ярослих нігтів

СУСПІЛЬСТВО

Онемілі та хворобливі: що їсти під час прийому препарату і як не забрати вину після його вдалення

Цей веб-сайт використовує cookies для покращення взаємодії з користувачем під час відвідування веб-сайту. Користуванням веб-сайтом означає вгоду з його політикою cookies.
ПРИЙНЯТИ ДЕТАЛЬНІШЕ